USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **N. Ch.**, zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 831/21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2023, č. j. 21 Az 22/2023 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 9. 10. 2023 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze.

[2] Stěžovatel nepodřadil kasační stížnost pod žádný z důvodů podle § 103 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), uvedl toliko, že *„tímto podává kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu, č. j.: 21 Az 22/2023 - 23.“*. Stěžovatel tedy nevznesl žádnou kasační argumentaci ani neuvedl, čeho se kasační stížností domáhá.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 3 s. ř. s.), *obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, sdělení, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně*. Z ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. se dále podává, že *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc* (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Obecně přitom platí, že *nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen* (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

[4] Protože předmětná kasační stížnost neobsahovala náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 12. 10. 2023, č. j. 3 Azs 234/2023 - 8, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto

usnesení doplnil prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost o důvody, pro které rozsudek městského soudu napadá, aby tyto důvody skutkově a právně konkretizoval a uvedl, co navrhuje; stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno datovou zprávou dne 16. 10. 2023; poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy připadl podle § 40 odst. 2 s. ř. s. na pondělí 16. 11. 2023. Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě kasační stížnost nedoplnil a nepožádal ani o prodloužení lhůty k tomu určené, lhůta marně uplynula dne 16. 11. 2023.

[5] Z již výše citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a uplatňuje se v něm i obecný princip *vigilantibus iura* (viz například rozsudek tohoto soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 47; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s., a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že „[l]*íčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ´obvyklých' nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*“ Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i pro náležitosti kasační stížnosti.

[6] Stěžovatelem podaná kasační stížnost zůstala, i přes výzvu a poučení zdejšího soudu, nedoplněna a v této podobě nesplňuje podmínky projednatelnosti uvedené v § 106 odst. 1 s. ř. s. Z kasační stížnosti lze sice (již z povahy věci) dovodit nesouhlas stěžovatele s rozsudkem městského soudu, nicméně není z ní seznatelné, v čem má spočívat nezákonnost soudního rozhodnutí a jaký konečný návrh ve věci činí. Proto na tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud nahlíží jako na podání nesplňující základní zákonem stanovené náležitosti, v důsledku čehož ji není možné meritorně projednat.

[7] Protože nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení zdejšího soudu odstraněny, pročež nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[8] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu